

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M.M.**, bývajúcí v R., M.X., proti žalovaným: 1/ **E.M.** a 2/ **Ing. R.T.**, bývajúce v R., M.X., **o určenie, že darovacia zmluva je neplatná**, ktorá vec sa viedla na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 7 C11/2004, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 5. septembra 2006 sp.zn. 23 Co 600/05, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Žalobca je povinný zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania 2 180,- Sk, do rúk ich zástupcu JUDr. P.V., advokáta Advokátskej kancelárie so sídlom v L.M., N. X., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Ružomberok (súd prvého stupňa) rozsudkom z 20. októbra 2005 č.k. 7 C 11/2004-122 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti zmluvy zo 7. januára 2003, ktorou žalovaná 1/ darovala žalovanej 2/ byt a spoluvlastnícke podiely na spoločných častiach a zariadeniach obytného domu a na pozemkoch, na ktorých je dom postavený.

Krajský súd v Žiline (odvolací súd), konajúcí o odvolaní žalobcu, rozsudkom z 5. septembra 2006 sp.zn. 23 Co 600/05 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na ním žiadanom určení (§ 80 písm. c/ O.s.p.).

Proti rozsudku odvolacieho súdu žalobca podal dovolanie, ktoré odôvodnil všetkými dovolacími dôvodmi podľa § 241 ods. 2 písm. a/ - c/ O.s.p.; dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. vadou konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Uviedol, že odvolací súd mu odňal možnosť „osobne pred ním vystúpiť“ a „normálnym a bežným spôsobom“ sa vyjadriť k dôležitým a rozhodujúcim skutočnostiam a zaujať stanovisko k vykonaným dôkazom, najmä pokiaľ išlo o otázku premlčania. Na pojednávaní nemohol urobiť ani najzákladnejšie úkony. Podľa žalobcu celé pojednávanie odvolacieho súdu bolo „divadielko“. Podľa žalobcu „celá vec trvala asi 5 minút“. „Krajský súd v Bratislave“ ho, i ním zvoleného zástupcu, tak „vylúčil“ z konania. Podľa žalobcu je konanie odvolacieho súdu postihnuté aj inou vadou, ktorá spočíva v tom, že výrok jeho rozsudku („Rozsudok okresného súdu potvrdzuje“) je neurčitý. Navrhol napadnutý rozsudok, a pre rovnaké vady i rozsudok súdu prvého stupňa, zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V doplneniach dovolania žalobca tiež namietal správnosť právneho posúdenia veci v napadnutom rozhodnutí. Uviedol tiež, že pre danú vec malo zásadný právny význam posúdenie otázky, čo všetko patrilo do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (žalobcu a žalovanej 1/). Poukázal v tejto súvislosti na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 25. januára 2004 sp.zn. 30 Cdo 2238/2003.

Žalované navrhli dovolanie žalobcu zamietnuť, pretože ním napadnutý rozsudok je správny. Domáhali sa náhrady trov dovolacieho konania v sume 5 100,- Sk za dva úkony právnej služby vykonanej ich zástupcom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, pretože podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, len pokiaľ to pripúšťa zákon.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Ak dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého

stupňa, je prípustné len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Napokon, dovolanie je prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného vo veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.).

Žalobcom napadnutý rozsudok nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 – 3 O.s.p., pretože ním bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, pričom odvolací súd v ňom nevyslovil prípustnosť dovolania a vo veci dosiaľ dovolací súd nerozhodoval.

Pokiaľ žalobca v doplnení dovolania z 22. októbra 2007 tiež uviedol, že v danej veci, pokiaľ ide o posúdenie veci v kontexte ustanovenia § 143 Obč. zákonníka, malo toto posúdenie zásadný právny význam a odvoláva sa na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 25. januára 2004 sp.zn. 30 Cdo 2238/2003, dovolací súd poznamenáva, že zákonná úprava prípustnosti dovolania v Občianskom súdnom poriadku platnom na území Slovenskej republiky je kogentná a teda v prípade, že odvolací súd nevysloví prípustnosť dovolania, ako je tomu v danej veci, dovolací súd nie je oprávnený skúmať, či inak ide o vec zásadného právneho významu (porovnaj napr. R 38/1993). Vzhľadom na rozdielnu právnu úpravu prípustnosti dovolania žalobca sa v tejto súvislosti nenáležite odvoláva na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

Z vymenovaných procesných vád je v dovolaní výslovne namietaná vada konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. (účastníkovi konania sa odňala možnosť konať pred súdom).

Prípustnosť dovolania podľa uvedených ustanovení nie je daná už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z vyššie uvedených vád; dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné len vtedy, ak napadnuté rozhodnutie touto vadou skutočne trpí, t.j. ak sa stali skutočnosťou, v dôsledku ktorých vada vznikla a prejavila sa v rozhodnutí odvolacieho súdu.

Žalobca v dovolaní obšírne uviedol dôvody, z ktorých má za to, že odvolací súd mu odňal možnosť konať pred súdom. Okrem iného uviedol, že odvolací súd mu odňal možnosť „osobne pred ním vystúpiť“ a „normálnym a bežným spôsobom“ sa vyjadriť k dôležitým a rozhodujúcim skutočnostiam a zaujať stanovisko k vykonaným dôkazom, najmä pokiaľ išlo o otázku premlčania, že na pojednávaní nemohol urobiť ani najzákladnejšie úkony. Tvrdil, že „celá vec trvala asi 5 minút“ a že „Krajský súd v Bratislave“ (zrejme správne Krajský súd v Žiline) ho, i ním zvoleného zástupcu, tak „vylúčil“ z konania.

Preskúmaním spisu súdu prvého stupňa, súčasťou ktorého je i zápisnica o pojednávaní pred odvolacím súdom konanom dňa 5. septembra 2006, dovolací súd dospel k záveru, že tieto tvrdenia žalobcu nemajú oporu v predmetnom spise.

Podľa zápisnice pojednávanie odvolacieho súdu sa začalo o 10.30 hod. a skončilo o 11.00 hod. Po začatí pojednávania zástupca žalobcu predniesol návrh, vyjadril sa k veci a odpovedal na otázku členky senátu. Žalobca sa potom „pripojil“ k prednesu svojho zástupcu. Na pojednávaní odvolací súd nevykonal žiadne dôkazy, ku ktorým by sa účastníci mohli vyjadriť. Poučenie súdu dané zástupcovi žalobcu, že po uplynutí lehoty na odvolanie nie je možné rozsah a dôvody odvolania rozširovať bolo v súlade s ustanovením § 205 ods. 3 O.s.p.

Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že postupom odvolacieho súdu vyplývajúcim zo spisu súdu prvého stupňa nebola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci napokon nie je možné vyvodiť ani z inej vady (neuvedenej v § 237 O.s.p.), tvrdenej v dovolaní. Pre iné než v ustanovení § 237 O.s.p. uvedené vady rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania, dovolanie totiž nie je prípustné. Takáto vada môže byť právne významná len pri inak prípustnom dovolaní.

Pokiaľ žalobca v dovolaní namieta, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia žalobcu boli opodstatnené, nimi uvádzané skutočnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladali by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil na zistený skutkový stav správny právny predpis a či ho aj správne aplikoval, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad ale v danej veci nejde.

Keďže ustanovenia § 237, § 238 ods. 1 – 3 O.s.p. dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 5. septembra 2006 sp.zn. 23 Co 600/05 nepripúšťajú, bolo potrebné tento opravný prostriedok odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p. Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Úspešné účastníčky v dovolacom konaní podali návrh na uloženie povinnosti nahradiť im trovy tohto konania v sume 5 100,- Sk za dva úkony právnej služby (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd im priznal náhradu, ktorá spočíva v odmene advokáta, ktorý zastupoval žalované aj v základnom konaní, za jednu právnu službu, ktorú advokát poskytol vypracovaním vyjadrenia z 13. augusta 2007 k dovolaniu žalobcu (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné

výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu, po znížení podľa § 13 ods. 3 vyhlášky, predstavuje spolu 2 180,- Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. januára 2008

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: